

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. lutego 1894.

(Zawiera Nr. 25.)

25.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 1. lutego 1894,

którem wydaje się ułatwione przepisy dla wzajemnego obrotu między kolejami żelaznymi austriacko-węgierskimi, niemieckimi, holenderskimi i szwajcarskimi co do tych przedmiotów, których przyjmowanie do przewozu, stosownie do umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z roku 1892), tyczącej się przewozu towarów kolejami, jest warunkowo dozwolone.

Umówione pomiędzy Austrią i Węgrami, Niemcami, Holandią i Szwajcarią ułatwione przepisy dla wzajemnego obrotu między kolejami żelaznymi co do tych przedmiotów, których przyjmowanie do przewozu jest warunkowo dozwolone (§. 1, ustęp ostatni postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej tyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznymi, Dz. u. p. Nr. 186 z roku 1892), ogłasza się niniejszym z tem nadmienieniem, że przepisy te nie odnoszą się do obrotu wzajemnego między Austrią i Węgrami a Niemcami, do którego jedynie umowa oddzielna, dnia 20. grudnia 1892 ogłoszona, i dodatki do niej (Dz. u. p. Nr. 226 z roku 1892 i Nr. 43 i 137 z roku 1893) mają być stosowane.

A.

Do §. 2. l. 1, 2 i 3 postanowień wykonawczych do umowy międzynarodowej.
Przepisy tyczące się przewozu kosztowności, dzieł sztuki, jakież zwłok.

I.

Sztaby złote i srebrne, platyna, pieniądze, monety i papiery wartości pieniężnej, dokumenty, kamienie szlachetne, perły prawdziwe, klejnoty i inne kosztowności, tudzież dzieła sztuki, jako to: malowidła, wyroby lane z broniu, antyki, przyjmowane będą do przewozu w obrocie międzynarodowym na podstawie listu przewozowego międzynarodowego w umowie berneńskiej przewidzianego, a to z zastosowaniem postanowień bądź umówionych między Rządami, bądź taryfowych, które przez zarządy kolejowe do tego upoważnione będą wydane i przez wszystkie właściwe Władze nadzorcze zostaną załwierzone.

Do kosztowności zaliczane być mają także koronki znakomitej wartości i hafty znakomitej wartości.

II.

Zwłoki przyjmowane będą do przewozu na podstawie listu przewozowego międzynarodowego pod następującymi warunkami:

1. Przewozi się takowe jako posyłkę pośpieszną.

2. Należytość za przewóz opłaca się przy odawaniu na kolej.

3. Zwłokom towarzyszyć ma podczas przewozu osoba do tego upoważniona.

4. O ile pomiędzy państwami, przez które zwłoki są wiezione, nie zostały zawarte osobne układy, przewóz ich podlega w obszarze każdego Państwa ustawom i rozporządzeniom, obowiązującym tam pod względem policyjnym.

B.

Do załączki I postanowień wykonawczych w umowie międzynarodowej zawartych.

Przepisy tyczące się przedmiotów, których przewóz jest warunkowo dozwolony.

I.

Petardy sygnałowe do zatrzymania pociągów na kolejach żelaznych powinny być mocno zapakowane w okrawki papieru, trociny lub gips albo też w inny sposób tak ściśle ułożone i odosobnione, żeby kapsułki blaszane nie mogły się stykać ani ze sobą, ani z innym ciałem. Paki, w których są ułożone, zrobione być powinny z desek fugowanych, mających najmniej 26 milimetrów grubości, spojone szrubami drzewnymi szczerle zamknięte i włożone w drugą pakę, również szczerle zamkniętą; paka zewnętrzna nie powinna mieć więcej nad 0·06 metra sześciennego objętości.

Przymyje się do przewozu tylko wtedy, gdy listy przewozowe opatrzone są poświadczaniem urzędowem, jako opakowanie odpowiada przepisom.

II.

Kapsle zwyczajne do broni palnej i pocisków, kapsle blaszkowe, podpałki nie rozsadzające i osłony na naboje z podpałami powinny być starannie opakowane w mocnych skrzyniach lub beczkach i na każdym kollo przylepiona być powinna kartka z napisem podług tego, co się wewnętrznie znajduje: „kapsle zwyczajne“ lub „kapsle blaszkowe“ itp.

III.

Zapałki pospolite i wszelkie zapalające się za potarciem (jakoto: stoczki, żagiew itd.) powinny być starannie i mocno zapakowane w naczyniach z grubej blachy żelaznej, albo z drzewa szczerle spojonego, mających nie więcej jak 1·2 metra sześciennego pojemności i to tak, żeby wewnętrzne naczynie było całkiem wypełnione. Na zewnętrznej powierzchni naczyni drewnianych trzeba napisać wyraźnie, co zawierają.

U. zapałek, których główki zawierają mieszankę fosforu żółtego, i chloranu

potażu, ilość fosforu zawartego w masie zapalnej chemicznie suchej nie powinna przenosić 10 procentów a ilość chloranu potażu 40 procentów. Do każdej posyłki tego rodzaju dołączone być powinno świadectwo wystawione przez fabrykanta, potwierdzające, że granice te nie zostały przekroczone.

IV.

Lonty bezpieczeństwa, to jest lonty w postaci cienkiego mocnego węża, wypełnione wewnętrz małą stosunkowo ilością prochu strzelniczego, podlegają przepisom podanym pod Nr. III. (ustęp 1).

V.

Masę Buchera w puszkach blaszanych do gaszenia ognia przyjmować się będzie do przewiezienia tylko w skrzyneczkach, zawierających najwięcej 10 kilogramów, wewnętrz papierem wyklejonych i zamkniętych nadto w większych skrzynkach podobnie wyklejonych.

VI.

Fosfor pospolity (biały lub żółty) powinien być otoczony wodą, w puszkach blaszanych, obejmujących najwięcej 30 kilogramów i zalutowanych, zapakowanych mocno w grubych skrzyniach. Skrzynie powinny mieć nadto dwie mocne rękojeści, nie mają więcej ważyć nad 100 kilogramów, z wierzchu opatrzone być powinny napisami „wewnętrz fosfor pospolity (biały)“ i „góra“.

Fosfor bezkształtny (czerwony) pakować należy w puszkach blaszanych dobrze zalutowanych, które umieścić należy w grubych skrzyniach i natłoczyć trocinami. Skrzynie te ważyć powinny najwięcej 90 kilogramów i mieć z wierzchu napis: „wewnętrz fosfor czerwony“.

VII.

Siarczyk sodu surowy, niekryształiczny, przyjmowany będzie do przewozu tylko w naczyniach blaszanych szczerle zamkniętych, siarczyk sodu oczyszczony, kryształiczny tylko w beczkach lub w innych naczyniach nie przepuszczających wody.

Masę, która była użyta do czyszczenia gazu, zawierającą żelazo lub mangan — o ile nie jest oddana zapakowana w szczelnich naczyniach blaszanych, — przyjmuje się do przewiezienia tylko w wozach żelaznych. Jeżeli wozy te nie są opatrzone wiekami żelaznymi, zamkającymi się szczerle, okryć należy ładunek całkiem osłonami wozowymi, tak preparowanemi, żeby się nie zapalały za bezpośrednim zetknięciem się z płomieniami. Posyłający i odbiorca winni sami zająć się naładowaniem i wyładowaniem. Nadto na żądanie administracji kolejowej, posyłający ma sam dostarczyć osłon wozowych.

Pod temi samemi warunkami, co siarczyk sodu surowy, niekrystaliczny, przyjmowany będzie do przewozu koks sodowy, wytwór poboczny, otrzymywany w fabrykacji „olejków dziegciowych”.

VIII.

Celloidyn, przetwór składający się głównie z wełny kleiowej, otrzymywany przez niezupełne odparowanie alkoholu zawartego w kleinie, a wygładzający jak mydło, przyjmowany będzie do przewozu tylko w takim razie, jeżeli pojedyncze taśmy cellulidyna zapakowane będą w sposób ich zeschnięcia się zupełnie nie dopuszczający.

VIII a.

Eter siarczany przewożony będzie tylko albo

1. w naczyniach szczelnych z grubą blachą żelazną należycie zniutowanej lub zeszwiesowanej, mieszczącej w sobie najwięcej 500 kilogramów, albo

2. w naczyniach metalowych lub szklanych, szczególnie zamkniętych, ważących brutto najwięcej 60 kilogramów, których opakowanie powinno czynić zadość następującym przepisom:

a) jeżeli więcej naczyń stanowią jedną posywkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i utkać mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami syplikiemi;

d) gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kublach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojęciami opatrzonymi i dostatecznie wysłanych materyalem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materyalu, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem lub podobnym materyalem z dodatkiem szkła wodnego.

W naczyniach blaszanych i metalowych mieścić się ma najwięcej 1 kilogram płynu na każde 1·55 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie metalowe mieści w sobie 15·50 litrów wody, nie powinno zawierać więcej jak 10 kilogramów eteru siarczanego.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami porównaj. Nr. XXXV.

IX.

Płyny zawierające eter siarczany w większej ilości (krople biale czyli anodynę i kleine), przesyłać wolno tylko w naczyniach metalowych lub szklanych szczególnie zamkniętych, których opakowanie powinno mieć następujące właściwości:

1. Jeżeli więcej naczyń z temi samemi przeworami stanowią jedną posywkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami syplikiemi.

2. Gdy się posyła po jednem naczyniu, pakować je można w koszach lub kublach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami, jakoteż rękojęciami opatrzonymi i dostatecznie wysłanych materyalem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materyalu, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem itp. z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednego kollo nie powinna wynosić więcej jak 60 kilogramów.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

X.

Siarczyk węglowy (alkohol siarczany) przewozi się wyłącznie otwartemi wagonami bez okrycia i tylko

albo

1. w naczyniach szczelnych z grubą blachą żelazną, należycie zanitowanych, mających aż do 500 kilogramów pojemności.

albo

2. w naczyniach blaszanych, ważących brutto najwięcej 75 kilogramów, mających obręcze żelazne z góry i u dołu. Naczynia takie zamknięte hye powinny w koszach plecionych lub kublach, albo upakowane w skrzyniach, słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami syplikiemi,

albo

3. w naczyniach szklanych zamkniętych w grubych skrzyniach drewnianych, wysłanych słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami syplikiemi.

W naczyniach blaszanych mieścić się może najwięcej 1 kilogram płynu na każde 0·825 litra pojemności naczynia.

Alkohol siarczany, gdy się posyła najwięcej dwa kilogramy, można złączyć w jedną posywkę z innemi przedmiotami, których przewóz jest bezwarunkowo dozwolony, jeżeli alkohol siarczany znajduje się we flaszkach blaszanych szczególnie zamkniętych i razem z innemi przedmiotami posyki upakowany jest mocno w grubą skrzyni słomą, sianem, otrębami, trocinami lub innym syplikiem materyalem. Posywkę taką przewozi się tylko otwartemi wozami bez osłon, w liście zaś przewozowym powinno być wyraźnie nadmienione, że posywkę zawiera alkohol siarczany.

XI.

Wyskok metylowy surowy i oczyszczony tudzież aceton — jeżeli nie są oddane w wozach umyślnie do tego urządzonej (basenowych) lub w beczkach, przyjmowane będą do przewiezienia tylko w naczyniach metalowych lub szklanych. Naczynia te opakowane być powinny w sposób przepisany wyżej pod Nr. IX.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XII.

Wapno niegaszone przewozi się tylko otwartemi wagonami.

XIII.

Chloran potasowy i inne sole chlорowe powinny być starannie zapakowane w beczkach lub skrzyniach szczelnie zamkniętych, papierem wyklejonych.

XIV.

Kwas pikrynowy przewożony być może tylko na podstawie poświadczania chemika w liście przewozowym napisanego, jako oddany do przewozu kwas pikrynowy nie grozi niebezpieczeństwem.

Ołówku nie wolno używać do pakowania kwasu pikrynowego, ani go ładować w tym samym wozie razem z kwasem pikrynowym. Wozów wyłożonych lub pokrytych ołówkiem nie wolno używać do przewożenia.

XV.

Kwasy mineralne płynne wszelkiego rodzaju (mianowicie kwas siarkowy, wytryol, kwas solny, kwas azotowy, serwasser) podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli płyny te posyła się w baniach, flaszach lub kamionkach, naczynia te powinny być szczelnie zamknięte, dobrze opakowane i umieszczone w osobnych naczyniach opatrzonych w mocne wygodne ucha lub w koszach plecionych.

Jeżeli posyła się w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumowych, naczynia te powinny być nie przepuszczające i opatrzone dobremi zamknięciami.

2. Z zastrzeżeniem przepisów podanych pod Nr. XXXV. kwasy mineralne ładować należy zawsze oddzielnie a nie wolno umieszczać ich zwłaszcza z innemi przetworami chemicznemi w tym samym wozie.

3. Przepisy pod II. 1 i 2 odnoszą się także do naczyni, w których rzeczone przedmioty były przewiezione. Naczynia, które do tego służyły, deklarować należy zawsze jako takie.

XVI.

Ług żräcy (ług z sody żräcej, z węglanu sodowego i potasu żräcego), tudzież osady olejne (pozostałość z rafineryi olejów) i brom, podlegają przepisom podanym pod Nr. XV, 1 i 3 (z wyjątkiem tego, co pod l. 3 jest nadmienione o l. 2).

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XVII.

Do przewozu kwasu azotowego czerwonego dymiącego odnoszą się przepisy zamieszczone pod Nr. XV. w ten sposób, że banie i flasze w naczyniach, obłożone być muszą suchą ziemią wymoczkową lub innemi stosownemi ciałami ziemnemi suchemi, w ilości przynajmniej równej ich objętości.

XVIII.

Kwas siarkowy bezwodny (anhydrit, tak zwany olej stały) przewozić wolno tylko albo:

1. w puszkach z blachy żelaznej pobielanej, dobrze złutowanych, mocnych,
albo:

2. w grubych flaszach żelaznych lub miedzianych, których szyje zamknięte być powinny tak, żeby nie przepuszczały powietrza, zakutowane i opatrzone nadto osłoną glinianą.

Puszki i flasze otoczone być powinny ciałem nieorganicznem, drobno pokruszonem, np. żużlem włóknistem, ziemią wymoczkową, popiołem itp. i mocno upakowane w grubych skrzyniach drewnianych.

Zresztą stosowane być powinny przepisy umieszczone pod Nr. XV, 2 i 3.

XIX.

Do pokostów, jakoteż do bałwidel pokostem zaprawionych, tudzież do olejów eterycznych i tłustych i do wszystkich rodzajów eteru z wyjątkiem eteru siarczanego (porównaj Nr. VIII a) i eteru skalnego (porównaj Nr. XXII), do bezwzględnego alkoholu, wysokoku (spirytusu), okowity i innych wysoków pod Nr. XI. nie wymienionych, o ile oddane są do przewozu w baniach, flaszach lub kamionkach, stosować należy przepisy umieszczone pod Nr. XV 1, ustęp 1.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XX.

Olej skalny, surowy i oczyszczony, o ile przy ciepłości $17\cdot5^{\circ}$ Celsiusa jego ciężar gatunkowy wynosi najmniej $0\cdot780$, albo, gdy wysokość

barometru (odniesiona do poziomu morza) w apacie Abla wynosi 760 milimetrów, wydaje parę nie zapalającą się w ciepłocie poniżej 21° Celsiusa (Testpetroleum);

oleje wyrabiane ze smoły, węgli brunatnych, o ile mają ciężar gatunkowy najmniej taki, jak wyżej ustanowiony (olej solarny, fotogien itd.);

wreszcie oleje ze smoły, węgli kamiennych (benzol, toluol, ksylol, kumol itd.), jakież olej mirbanowy (nitrobenzol); podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te, o ileby nie były użyte wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe) wolno przewozić tylko

albo

a) w bardzo dobrych trwałych beczkach,

albo

b) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałyach

albo

c) w naczyniach szklanych lub kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń składać mają jedno kollo, należy je zapakować w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami syppkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonem i wiekami, jakież rękojęciami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materyałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia, i tym podobnego materyalu, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki w naczyniu szklanem nie może wynosić więcej nad 60 kilogramów, w naczyniu kamionkowem więcej nad 75 kilogramów.

2. Gdyby naczynia uszkodziły się podczas przewozu, zostaną natychmiast wyladowane i razem z tem, co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego,

3. Przewozi się tylko otwartemi wagonami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej awizacyjnej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższe 1. 3 odnoszą się także do beczek i wszelkich innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV

6. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów, w ustępie 1 i 2 tego numeru wzmiankowanych, wynosi najmniej 0 780, albo że olej skalny czyni zadość podanemu we wstępnie przepisowi co do stopnia zapalności. Jeżeli wzmianki o tem niema w liście przewozowym, stosowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII (co do eteru skalnego itd.).

XXI.

Olej skalny, surowy i oczyszczony, nafta i destylaty oleju skalnego i nafty, o ile ciężar gatunkowy tych przedmiotów przy 17.5 stopniach Celsiusa wynosi mniej niż 0.780 a więcej niż 0.680 (benzyna, ligroina i olej do czyszczenia), podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te, o ileby nie były użyte wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe) wolno przewozić tylko

albo

a) w bardzo dobrych trwałych beczkach,

albo

b) w naczyniach metalowych szczelnych i wytrzymałyach,

albo

c) w naczyniach szklanych lub kamionkowych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyń składać mają jedno kollo, należy zapakować je w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami syppkimi.

bb) Gdy się posyła po jednym naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonem i wiekami jakież rękojęciami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materyałem pakowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowia i tym podobnego materyalu, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki nie może wynosić więcej jak 40 kilogramów.

2. Gdyby naczynia uszkodziły się podczas przewozu, zostaną wyladowane i razem z tem co jeszcze zawierają jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko otwartemi wagonami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej awizacyjnej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższej l. 3 odnoszą się także do beczek i wszelkich innych naczyn, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

6. Przy ładowaniu i wyładowywaniu nie wolno koszów i kubłów z baniami wozić na wózku, ani też nosić na barkach lub na plecach, lecz tylko za rękę, którymi naczynia te są opatrzone.

7. Kosze i kubły umieszczać należy w wagonach kolejowych bezpiecznie i odpowiednio je utwierdzić. Ładować nie wolno jedno na drugiem, lecz tylko w jednej warstwie obok siebie.

8. Każde z osobna kollo opatrzone być powinno wyraźnym napisem „Ostrożnie z ogniem” wydrukowanym na czerwonem tle. Nadto kosze i kubły z naczyniami szkalanemi lub kamionkowemi winny mieć napis: „Nieś trzeba w rękach”. Na wagonach przylepiona ma być kartka czerwona z napisem: „Zestawiać ostrożnie”.

9. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów w ustępie 1 tego numeru wzmiarkowanych, przy $17\cdot5^{\circ}$ Celsjusa wynosi mniej jak $0\cdot780$ a więcej niż $0\cdot680$. Jeżeli w liście przewozowym niema o tem wzmianki, stosowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII (co do eteru skalnego itd.).

XXII.

Eter skalny (gazolina, neolina itd.) i tym podobne wytwory łatwo zapalne wyrobione z nafty lub smoły węgli brunatnych, o ile ciężar gatunkowy tych przedmiotów przy $17\cdot5^{\circ}$ Celsjusa wynosi $0\cdot680$ lub mniej, podlegają następującym przepisom:

1. Przedmioty te przewozić wolno tylko:
albo

a) w naczyniach metalowych szczelnich i wytrzymalych,
albo

b) w naczyniach szklanych lub kamionkowych;
w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

aa) Jeżeli więcej naczyn składając mają jedno kollo, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i nałożyć monno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi.

bb) Gdy się posyła po jednem naczyniu, pakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi, wiekami jakotęż rękę, jeciami opatrzonich

i dostatecznie wyskanych materiałem parkowym; jeżeli wieko zrobione jest ze słomy, trzciny, sitowią i tym podobnego materiału, powinno być nasycone mlekiem glinianem lub wapiennem, z dodaniem szkła wodnego. Waga brutto jednej posyłki nie może wynosić więcej jak 40 kilogramów.

c) w wozach kotłowych (basenowych) szczelnie zamkniętych.

2. Gdyby się naczynia podeczas przewozu uszkodziły, zostaną natychmiast wyładowane i z tem co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko otwartymi wagonami. Przedmiotów tych nie przyjmuje się do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej awizacyjnej, która wymagałyby stałego okrycia i opłombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższej l. 3 odnoszą się także do naczyn, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

6. Przy ładowaniu i wyładowaniu nie wolno koszów lub kubłów z baniami szkalanemi wozić na wózku ani też nosić na barkach lub na plecach, lecz tylko za rękę, którymi naczynia te są opatrzone.

7. Kosze i kubły umieszczać należy w wagonach kolejowych bezpiecznie i odpowiednio je utwierdzić. Ładować nie wolno jedno na drugiem lecz tylko w jednej warstwie obok siebie.

8. Każde z osobna kollo opatrzone być powinno wyraźnym napisem: „Ostrożnie z ogniem” wydrukowanym na czerwonem tle: nadto kosze i kubły z naczyniami szkalanemi winny mieć napis: „Nieś trzeba w rękach”. Na wagonach przylepiona ma być kartka czerwona z napisem: „Zestawiać ostrożnie”.

XXIII.

Olejek terpentynowy i wszelkie inne oleje cuchnące, jakotęż wyskok salmiakowy przewozi się tylko w otwartych wagonach.

Przepis ten tyczy się także beczek i wszelkich innych naczyn, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

XXIV.

Wytwory arsenu nie plynne, mianowicie kwas arsenawy, złotołusk żółty (auripigment), złotołusk czerwony (realgar), arszenik biały (Scherbenkobalt, Fliegenstein) itd. przyjmowane będą do przewozu tylko wtedy, gdy:

1. na każdym kółku napisane będą czarną farbą oleijną wyraźnymi literami wyrazy: „Arszenik (trucizna),” i

2. gdy posyłki zapakowane będą w sposób następujący:

albo

a) w podwójnych beczkach lub pakach, mających dna obręczami wpuszczone, wieko obręczami lub więzadłami umocnione i gdy beczki lub paki wewnętrzne zrobione są z grubego suchego drzewa i wyklejone wewnętrz grubem płótnem lub podobnemi grubemi tkaninami.

albo

b) w worach z płótna namazionego, zapakowanych w pojedynczych beczkach z grubego suchego drzewa.

albo

c) w walcach blaszanych zalutowanych, ułożonych w beczki z grubego drzewa, mających dna umocnione wpuszczone obręczami.

XXV.

Wytwory arsenu plynne, mianowicie kwas arsenowy, podlegają przepisom zamieszczonym pod Nr. XXIV 1 i pod Nr. XV 1 i 3 (z wyjątkiem tego, co pod l. 3 jest nadmienione o l. 2).

XXVI.

Inne wytwory metalowe trujące (barwidła metalowe trujące, sole metalowe trujące itd.), mianowicie zaś przetwory rtęciowe, jakoto: sublimat, kalomel, chlorek rtęciowy i tlenek rtęciowy, cynober, sole miedziane i barwidła miedziane, jakoto: siarkan miedziowy (siny kamień), octan miedziowy (grynszpan), barwidła miedziane zielone i błękitne, przetwory ołowiu, jakoto: glejta (massykot), minia, octan ołowiovy i inne sole ołowiane, biel ołowiana i inne barwidła ołowiane, także tlenki cynkowy, cynowy i antymonowy oddawane być mogą do przewozu tylko w grubych beczkach lub pakach z mocnego suchego drzewa zrobionych, opatrzonych w obręcze wpuszczane a względnie w więzadła opasujące. Opasanie powinno być takie, żeby w skutek tarcia i wstrząśnienia przy przewozie niepodobnych do unikanienia, proszek szczelinami nie wychodził.

XXVII.

Drozdże tak plynne jak i suche oddawać należy do przewozu w naczyniach nie szczelnie zamkniętych. Jeżeli zarząd kolejowy pozwala oddawać drozdże w innych naczyniach, ma prawo żądać od posyłającego, żeby się zobowiązał:

1. nie rościć sobie żadnych pretensji, gdyby kolejne zbiegowe odmówili takich przesyłek;

2. wynagrodzić wszelkie uszkodzenia innych towarów lub materiałów wyrządzone w skutek tego sposobu transportowania a to za złożeniem prostego rachunku kosztów, który z góry raz na zawsze uznany będzie za słuszny;

3. nie rościć sobie żadnych pretensji z powodu uszkodzeń lub ubytków w naczyniach lub w tem co zawierają, gdyby powstały w skutek pominiętego sposobu transportowania.

Do drozdzy suchych nie stosują się powyższe ograniczenia przewozowe.

XXVIII.

Sadze sosnowego drzewa i inne rodzaje sadzy proszkowanej przyjmowane będą do przewozu w szczelnich opakowaniach (worach, beczkach, skrzyniach itp.) dostatecznie od wypływania się zabezpieczających.

Jeżeli sadza jest świeżo wypalona, używać należy do zapakowania jej małych beczułek lub innych naczyni, wewnętrz papierem, płótnem itp. wylepionych, które umieszcza się w trwałych koszach.

W liście przewozowym powinno być wyrażone czy sadza jest świeżo wypalona czy nie, gdyż w razie przeciwnego uważana będzie za wypaloną świeżo.

XXIX.

Węgiel drzewny, mielony lub ziarnisty przyjmowany będzie do przewozu tylko w opakowaniu.

Jeżeli jest świeżo wypalony, zapakować go należy: albo

a) w naczyniach z grubej blachy żelaznej szczelnie zamkniętych, albo

b) w beczulkach, szczelnie zrobionych z kilku warstw bardzo grubej i twardej pokostowanej tektury (tak zwanych beczkach amerykańskich), których oba końce opatrzone są żelaznymi obręczami, a dna utoczone z grubego drzewa,

żelaznemi szrubami do żelaznych obręczy przy-szrubowane, a spojenia zalepione są starannie paskami papierowemi lub płóciennemi.
Gdy węgiel drzewny mielony lub ziarnisty od-dany być ma do przewozu, w liście przewozowym wyrazić należy, czy jest świeżo wypalony czy nie. Jeżeli list przewozowy wzmianki o tem nie zawiera, domniemywać się potrzeba, iż jest takim i przyjęć należy do przewozu tylko w przepisany opako-waniu.

XXX.

Obciążone (napojone solami ołowia-nemi) jedwabie w postaci kordonku, souple, boure de soie i chappe de soie przyjmowane będą do przewozu tylko w pakach. W pakach, ma-jących wewnętrz więcej niż 12 centymetrów wysokości, pojedyncze warstwy jedwabiu, w nich się znajdujące, oddzielone być muszą od siebie próżnia-mi, mającemi 2 centymetry wysokości. Próżnie te tworzą się zapomocą krat drewnianych, składających się z lat równobocznych, 2 centymetry od siebie oddalonych, a dwiema cienkimi listwami na koń-cach z sobą połączonych. W bocznych ścianach pak znajdować się mają otwory, najmniej na 1 centymetr szerokie, naprzeciwko próżni między latami, ażeby można włożyć prêt do paki. Ażeby otwory w pace nie zatkały się i nie mogły stać się przez to bez-skutecznemi, przybić należy zewnętrz na brzegu każdego boku dwie listwy.

Oddając jedwab do przewozu, wyrazić trzeba w liście przewozowym, czy należy do przerzeczo-nnych rodzajów, czy nie. Jeżeli list przewozowy wzmianki tej nie zawiera, domniemywać się będzie, iż do nich należy, a wtedy przyjęty być może do przewozu, tylko w opakowaniu powyższem.

XXXI.

Wełna, włosy, wełna szlucznna, ba-wełna, jedwab, len, konopie, juta w stanie surowym, w postaci odpadków przy przedzeniu i tkaniu jako gałgany lub płatki do czyszczenia; tudzież towary powróźnicze, rzemienie ruchodawcze z bawełny i konopi, nicienice do warsztatów tkackich (Weber-, Harnisch-und Geschirrlitzen), (co się tyczy używanej wełny do czyszczenia, porównaj ustęp 3), przewo-zone będą, jeżeli są pokostowane lub natłuszczone tylko wozami krytemi albo niekrytemi pod okryciem oponowem.

Rzeczone przedmioty będą zawsze uważane za natłuszczone lub pokostowane, jeżeli z listu prze-wozowego nie wynika, że tak nie jest.

Wełna do czyszczenia używana przyjmo-wana będzie do przewozu tylko w mocnych szczelnie zamkniętych beczkach, pakach itp. naczyniach.

XXXII.

Odpadki zwierzęce podlegające gniciu, jakoto nienasolone świeże skóry, tłuszcze, ściegna, kości, rogi, racice, skóra na klej świeża nie nawapniona, jakoteż inne przed-mioty, w wysokim stopniu cuchnące i obrzy-dliwe, atoli z wyjątkiem przytoczonych pod Nr. LII i LIII przyjmowane i przewożone będą tylko pod następującemi warunkami:

1. Kości dostatecznie oczyszczone i suche, prasowany lój, rogi bez wyrosków kości czaszkowej, w stanie suchym, racice odżuwaczów i świń bez kości i miękkich części będą przyjmowane do prze-wozu oddzielnemi posyłkami zapakowane w do-brych worach.

2. Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategoryi, powyżej pod liczbą I nie wymienionych, przyjmo-wane będą do przewozu tylko zapakowane w mo-cnych, szczelnie zamkniętych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Listy przewozowe powinny zawierać dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w tych beczkach, kubłach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartemi wozami.

3. Świeże ściegna, świeże skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak skóry świeże nie nasolone i kości nieoczyszczone, włóknami skóry i mięsa okryte, podlegają wtedy, gdy oddawane są do przewozu pełnemi wagonami następującym posta-nowieniom;

a) W czasie od 1. marca aż do 31. paździer-nika przedmioty te zapakowane być powinny w grubych, nie uszkodzonych worach, które powinny być kwasem karbolowym rozcieńczo-nym w taki sposób zwilżone, żeby zgnila woń tego co się w nich znajduje, nie dawała się uzuć. Każda posyłka okryta być powinna całkiem osłoną z grubej tkaniny (tak zwanego płotna chmielowego) napojoną rozcieńczonym kwasem karbolowym a ta znowu wielką oponą wozową nie przepuszczającą wody, nie nama-zioną. Okrycia dostarczyć ma posyłający.

b) W miesiącach listopadzie, grudniu, sty-czniu i lutym nie trzeba pakować w worach. Jednakże posyłka powinna być podobnież cał-kiem okryta osłoną z grubej tkaniny (tak zwa-nego płotna chmielowego) a ta znowu wielką wozową, nie przepuszczającą wody, nie nama-zioną. Osłonę spodnią zwilżać należy w razie potrzeby rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgnila nie dawała się uzuć. Okrycia dostarczyć ma posyłający.

c) Takie posyłki, których woń zgnila nie może być kwasem karbolowym zniszczona, pakować należy w beczkach lub kubłach mocnych szczel-nie zamkniętych, w taki sposób, żeby woń tego co się w nich zawiera, nie dawała się uzuć.

4. Przedmioty tej kategorii pod cyfrą 3 nie wymienione, transportowane pełnymi wozami, przewożone będą otwartymi wozami pod zamknięciem oponowem. Opon dostarczyć ma posyłający.

5. Kolej żelazna może żądać, żeby przewoźne opłacono z góry.

6. Wory, naczynia i osłony, w których i pod którymi przedmioty te przewożono, przyjmowane będą do przewozu dopiero wtedy, gdy przez odpowiednie oczyszczenie kwasem karbowym stracą woń zgnilą.

7. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

XXXIII.

Siarkę przewozi się tylko wozami krytymi, albo otwartymi pod osłoną oponową.

XXXIV.

Przedmioty, które od iskier lokomotyw mogłyby się łatwo zająć, jak siano, słoma (także ryżowa i łodygi lnu), trzcina (wyjawszy trzcinę hispańską), kora, torf (z wyjątkiem tak zwanego torfu maszynowego, czyli prasowanego), węgle drzewne (porównaj Nr. XXIX) całe (nie połuczone), przede wszystko roślinne i odpadki tegoż, okrawki papierowe, mąka drzewna, miazga drzewna (Holzzeugmasse), wiory drzewne itd., jakoteż towary wyrabiane przez mięszanie pozostałości oleju skalnego, żywic i tym podobnych istot z ciałami sypanymi palnemi itd., jakoteż gips, łuźniak (Kalkäscher) i martwica gąbczasta (Trass), przyjmowane będą do przewozu nieopakowane, tylko całkowicie okryte i pod tym warunkiem, że posyłający i odbiorca zajmą się sami naładowaniem i wyładowaniem. Okryć do tych przedmiotów dostarczyć ma posyłający na żądanie zarządu kolejowego.

XXXV.

Gdy przetwory chemiczne, wymienione pod VIII a, IX, XI, XV, XVI, XIX aż do XXIII włącznie, jakoteż pod L, posyła się w ilościach nie większych jak po 10 kilogramów, wolno przedmioty wymienione pod VIII a, IX, XI, XVI (z wyjątkiem bromu), XIX aż do XXIII włącznie jakoteż pod L stanowiące jedną grupę, tudzież wymienione pod XV (licząc tu i brom w ilości aż do 100 gramów), stanowiące drugą grupę, łączyć tak ze sobą jak i innemi przedmiotami, których przewóz koleją żelazną jest bezwarunkowo dozwolony, w jedną posyłkę. Przedmioty te znajdują się mają w butlach szklanych lub blaszanych, szczególnie zamkniętych, które upakować należy w mocnych skrzyniach słomą, sianem,

otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypanymi i wymienić w liście przewozowym podług nazw.

XXXVI.

Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, nabite bądź prochem czarnym, bądź innemi środkami strzelniczymi, o ile przewóz tych ostatnich kolejami żelaznymi państw biorących udział w przewozie jest pozwolony a mianowicie:

1. Naboje metalowe z gilsami wyłącznie metalowemi i

2. naboje mające gilsy tylko po części metalowe

przewożone będą pod następującymi warunkami:

a) U naboju metalowych pociski powinny być z gilsami metalowemi tak ściśle połączone, żeby się nie mogły oddzielić i żeby środek strzelniczy nie mógł się wysypać. Naboje, których gilsy są tekturowe z płaszczem metalowym zewnętrznym lub wewnętrznym, powinny być tak zrobione, żeby cała ilość środka strzelniczego znajdowała się w metalowej dolnej części naboju i zamknięta była zatyczką lub blaszką. Tektura naboju powinna być w takim gatunku, żeby się nie łamała podczas przewozu;

b) naboje trzeba pakować najpierw w naczyniach blaszanych, skrzynkach drewnianych lub twardej tekturowych pudełkach, tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwać. Pojedyncze naczynia itp. pakuje się następnie szczerle jedno obok drugiego i jedno nad drugiem w pakach drewnianych mocno zrobionych, mających ściany na 15 milimetrów grubie, gdyby zaś były przestrzenie prógne, trzeba je poutykać tekturą, skrawkami papierowemi, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być doskonale suche, w taki sposób, żeby podczas przewozu naboje nie trzęsły się w pace. U pak blachą wyłożonych ścian paki drewnianej mogą mieć 10 milimetrów grubości;

c) paka nabojsami napełniona ważyć może najwięcej 100 kilogramów. Paki, których waga przenosi 10 kilogramów, powinny być opatrzone antabami lub listwami do łatwiejszego noszenia;

d) nie wolno zabijać pak gwoździami żelaznymi. Paki opatrzone być powinny napisem wyrażającym dokładnie co zawierają. Nadto powinny być zapłombowane lub opatrzone pieczęcią umieszczoną na głowach dwóch szrub wieka (odeisk lub znaczek), albo znakiem zawierającym markę ochronną, przylepionym na wieku i ścianach bocznych paki;

e) posyłający winien dać w liście przewozowym deklarację przez siebie podpisana, w której podać należy także znak plomby, pieczęci, znaku lub marki ochronnej. Deklaracja ta ma opiewać:

Podpisany oświadcza, że posyłka w liście przewozowym opisana, znakiem . . . zamknięta, czyni zadość pod względem konstrukcji i opakowania postanowieniom dodatkowym Nr. XXXVI umowy zawartej między Austrią i Węgrami, Niemcami, Holandią i Szwajcarią w myśl załączki 1 do umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarowego na kolejach żelaznych."

XXXVII.

Kapsle kulowe i kapsle śrutowe. (Amunicja Floberta).

1. Kapsle kulowe pakować należy w pudełkach tekturowych, w pudełkach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w woreczkach lnianych grubych.

2. Kapsle śrutowe pakować należy w naczyniach blaszanych, w skrzyneczkach drewnianych lub w pudełkach tekturowych twardych tak mocno, żeby w nich nie mogły się przesuwać.

Pojedyncze naczynia z kapslami kulowymi i z kapslami śrutowymi powinny być zapakowane starannie w mocnych pakach lub beczkach a na każdej pace lub beczce przylepiona być ma kartka z odpowiednim napisem: „kapsle kulowe” lub „kapsle śrutowe.” Waga jednej paki lub jednej beczki nie powinna przenosić 100 kilogramów.

Do kapsli Floberta bez kul i śrudu stosują się pod względem pakowania te same przepisy, które tyczą się kapsli śrutowych.

XXXVIII.

Wyroby pirotechniczne zrobione z mączki prochowej i podobnych mieszanin przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Przedmioty te nie powinny zawierać mieszanin chloranów z siarką i azotonami, tudzież chlорanu potasu i sinku, jakoteż sublimatu rtęciowego, soli amonowych wszelkiego rodzaju, proszku cynkowego i proszku magnetyzowego, w ogóle żadnych takich ciał, które przez tarcie, ciśnienie lub uderzenie łatwo mogą być do zapalenia się pobudzone lub nawet są samozpalne. Zrobione być powinny raczej tylko z mączki prochowej prasowanej lub z podobnych mieszanin, składających się głównie z saletry, siarki i węgla podobnie prasowanych. Prochu ziarnkowego zawierać może pojedynczy przedmiot pirotechniczny najwięcej tylko 30 gramów.

2. Ogólna waga mieszaniny składowej wyrobów pirotechnicznych, które mają być razem zapakowane, nie powinna 20 kilogramów, a waga prochu ziarnkowego w nich zawartego, 2·5 kilograma przenosić.

3. Pojedyncze przedmioty pirotechniczne zapakowane być powinny każdy osobno w pudełkach twardym papierem owiniętych albo w tukturę lub w gruby papier pakowy i zapał każdego w szczególności przedmiotu powinien być zaklejony papierem lub kattunem, a to w taki sposób, aby części składowe przedmiotu pirotechnicznego nie mogły zgło prosić. Skrzynie do zapakowania służące, powinny być całkowicie wypełnione i wszelkie przestwory wypchać należy słomą, sianem, pakułami, skrawkami papieru w taki sposób, aby pakiety nie mogły się poruszać nawet w razie wstrząśnień. Materyał użyt do wypełnienia przestworów powinny być całkiem czyste i suche, nie wolno np. używać do umocowania przedmiotów pirotechnicznych świeżego siana lub tłustych pakułów. W skrzyniach zawierających wyroby pirotechniczne nie wolno pakować razem z niemi innymi przedmiotów.

4. Skrzynie zrobione być powinny mocno, z desek najmniej na 22 milimetry grubych, ściany boczne na cynki połączone, dno i wieko przytwierdzone szrubami dostatecznie długimi; wewnętrz wykleić należy skrzynie całkowicie papierem giętym mocnym. Zewnętrzne ściany skrzyni powinny być całkiem weleń od przyległych osadów lub powłok z wyrobów pirotechnicznych. Pojemność skrzyni nie powinna przenosić 1·2 metra sześciennego, waga brutto 75 kilogramów. Skrzynie opatrzyć należy zewnętrz napisem wyraźnym „wyroby pirotechniczne z mąki prochowej” z przydaniem nazwiska osoby posyłającej. Nadto dodać należy do posyłek deklarację wyszczególniającą oddzielnie rodzaje wyrobów pirotechnicznych, jakoto: rakiety, koła ogniove, ognie sztuczne salonowe itp.

5. Do każdej posyłki przydane być powinno poświadczenie posyłającego potwierdzające, że przepisy podane wyżej pod 1—4 zostały zachowane.

XXXIX.

Bawełna strzelnicza prasowana zawierająca 15 i więcej procentów wody, przewożona będzie pod następującymi warunkami:

1. Pakować ją należy w naczyniach nie przepuszczających wody, trwałych, grube ściany mających. Naczynia te powinny być opatrzone napisem wyraźnym „Bawełna strzelnicza prasowana mokra”. Waga brutto jednego kawałka nie powinna przenosić 90 kilogramów.

2. Nie wolno oddawać ani przewozić jak posyłki pośpieszne. Pociągami osobowemi przewozić nie wolno, mieszanemi zaś wolno tylko na tych szlakach, na których nie kursują pociągi towarowe.

3. Posyłający winien w liście przewozowym poświadczyc podpisem swoim urzędownie (policyjnie lub notaryjnie) uwierzytelnionym, że własności i opakowanie wysyłanej bawełny strzelniczej czynią zadość przepisom wyżej podanym.

4. Bawełnę strzelniczą wolno ładować w tym samym wozie tylko z towarami nie zapalającymi się łatwo.

5. Ładowanie bawełny strzelniczej w tym samym wozie razem z prochem, nabojami do broni palnej ręcznej, wyrobami pirotechnicznemi, lontami lub podpałami jest zakazane.

6. Wozy otwarte, używane do przewożenia bawełny strzelniczej powinny być opatrzone oponami.

XL.

Bawełna strzelnicza w postaci kosmyków i wełna kleinowa, o ile zawierają najmniej 35 procentów wody, przyjmowane będą do przewozu w naczyniach blaszanych, szczerelnie zamkniętych, zapakowanych mocno w trwałych skrzyniach drewnianych.

List przewozowy zawierający ma poświadczenie posyłającego i chemika kolei znanego, z podpisami urzędownie uwierzytelnionemi, że jakość towaru i jego opakowanie odpowiada przepisom powyższym.

XLI.

Cukierki piorunujące będą przyjmowane do przewozu, jeżeli umieszczone są po 6 aż do 12 sztuk w kartonach, zapakowanych następnie w skrzyniach drewnianych.

XLII.

Bengalskie wytwory szelakowe bez podpałów (księgi płomienne, świece salowne, pochodnie, żerdzie świetlne, zapałki bengalskie itp.) powinny być upakowane starannie w naczyniach z grubą blachą żelazną lub z drzewa szczerle fugowanego, mających nie więcej jak 1·2 metra sześciennego pojemności, starannie i tak mocno, żeby cała przestrzeń naczynia była całkowicie wypełniona. Naczynia powinny być zewnętrznie opatrzone napisem, wyrażającym co zawierają.

XLIII.

Groch piorunujący przewożony będzie pod następującymi warunkami:

1. Pakować go należy po 1000 sztuk, które ogółem nie mają zawierać więcej jak 0·5 grama piorunianu srebra, w pudełkach tekturowych, trocinami napełnionych i papierem owiniętych.

2. Pudełka wkładać należy w naczynia z grubą blachą żelazną lub w mocne skrzynie drewniane, mające, pierwsze i drugie, najwięcej 0·5 metra sześciennego pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pudełkami, był przestwór najmniej na 30 milimetrów, wypełniony trocinami, słomą, pakulami lub podobnym materyałem i aby pudełka nie mogły się ruszać ani posuwać w razie wstrząśnienia.

3. Na naczyniach napisać należy wyraźnie oprócz tego co zawierają, kto posyła i z której fabryki.

4. Do każdej posyłki dodane być ma świadectwo, napisane przez fabrykanta i znanego kolejchemika, potwierdzające, że przepisy powyższe Nr. 1 aż do 3 zostały zachowane.

XLIV.

Gazy płynne — kwas węglowy, tlenek azotu, amoniak, chlor, kwas siarczany bezwodny i węglan chloru (phosgen) — podlegają następującym przepisom:

1. Płyny te wolno oddawać do przewozu tylko w naczyniach z żelaza szwajcarańskiego, przetapianego (Flusseisen) lub stali lanej, węglan chloru (phosgen) oprócz tego także w naczyniach miedzianych, które

a) na próbie urzędowej, odbywającej się dla kwasu węglowego, tlenku azotu i amoniaku co trzy lata, dla chloru, kwasu siarczanego i węglanu chloru co rok, wytrzymały bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie wewnętrzne szczegółowo pod 2 podane;

b) opatrzone są napisem urzędowym w sposób trwały w miejscu łatwo doszczędzająco dającym, umieszczonym a podającym wagę naczynia próżnego, łącznie z wentylem i kapą ochronną lub zatyczką, jakież dozwoloną ilość płynu w kilogramach stosownie do postanowień pod 2 i dzień ostatniej próby wytrzymałości;

c) mają osłony dla ochrony wentylów mocno przyszrubowane, zrobione z tego samego materyalu co naczynia.

U naczyniów wysiłkowych miedzianych do węglanu chloru (phosgen) osłony ochronne mogą być także z żelaza kutego.

Naczynia powinny być opatrzone przyrządem, któryby im toczyć się nie pozwalał.

Nadto naczynia do węglanu chloru (phosgen) zamknięte być mogą zamiast wentylami, także przyszrubowanymi zatyczkami bez osłony ochronnej. Zatyczki te powinny zamykać tak szczerle, żeby woń tego co się w naczyniu mieści nie dawała się uzuwać.

Jeżeli naczynia są mocno w pakach zapakowane, nie potrzeba dawać osłon do ochrony wentylów ani też wieńców toczenia się niedopuszczających.

2. Ciśnienie wewnętrzne na każdej próbie naczyni zastosować się mające i największa dozwolona ilość płynu wynosić powinny:

- a) dla kwasu węglowego i tlenku azotu: 250 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 1·34 litra pojemności naczynia. Jeżeli np. naczynie mieści w sobie 13.400 litrów wody, powinno zawierać w sobie nie więcej jak 10 kilogramów płynnego kwasu węglowego lub tlenku azotu;
- b) dla amoniaku: 100 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 1·86 litra pojemności naczynia;
- c) dla chloru: 50 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 0·9 litra pojemności;
- d) dla kwasu siarkowego i węglanu chloru (phosgen): 30 atmosfer a 1 kilogram płynu na każde 0·8 litra pojemności.

3. Naczyni napełnionych gazami płynnymi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy tylko wozów krytych lub wyłącznie do tego urządzonej kotłowych, które opatrzone być powinny drewnianymi nakryciami.

XLV.

Tlen zgęszczony, wodor zgęszczony i gaz oświetlający zgęszczony przewożone będą pod następującymi warunkami:

1. Materyały te mogą być zgęszczone najwięcej na 200 atmosfer i powinny być oddane do przewozu w cylindrach bez spojenia, ze stali lub kutego żelaza zrobionych, których długość wynosi najwięcej 2 metry a średnica wewnętrzna 21 centymetrów. Co do tych zbiorników stanowi się:

- a) na próbce urzędowej, odbywającej się co trzy lata, powinny wytrzymać bez stałej zmiany formy i szczelności ciśnienie dwa razy większe od tego, któremu gazy przy oddaniu do przewozu ulegają;
- b) powinny mieć napis urzędowy, trwale w miejscu łatwo dostrzędz się dającem umieszczony, a podający wysokość dozwolonego ciśnienia i dzień ostatniej próby wytrzymałości;
- c) powinny być opatrzone wentylami, które mają być zabezpieczone, jeżeli są umieszczone wewnątrz sztyflasowej zatyczką metalową, ponad brzeg sztyflasowej na bok nie wystającą, najmniej 2·5 centymetra wysoką, albo, jeżeli się znajdują zewnątrz sztyflasowej i jeżeli na-

czynia oddawane są bez opakowania, osłonami mocno przyszrubowanymi ze stali, żelaza kutego lub lanego kowalnego;

- d) gdy są oddane bez opakowania do przewiezienia pełnimi wozami, trzeba ładować je tak, żeby toczenie się było niemożelne. Zbiorniki nie wypełniające całych wozów, opatrzone być powinny przyrządem toczeniu się skutecznie zapobiegającym.

Jeżeli się oddaje w pakach, takowe opatrzone być powinny wyraźnym napisem: „Tlen zgęszczony“ lub „wodor zgęszczony“ lub „gaz oświetlający zgęszczony“.

2. Każdą posyłkę oddawać powinna osoba opatrzona w manometr dokładnie pokazujący i umiejająca z nim się obchodzić. Osoba ta winna na żądanie manometr do każdego oddawanego naczynia zaaplikować, iżby urzędnik odbierający mógł przez odczytanie na manometrze przekonać się o tem, czy przepisane najwyższe ciśnienie nie zostało przekroczone. Urzędnik ekspedyjący zapisać ma w liście przewozowym krótką wzmiankę o wykonaniu próby.

3. Naczyni napełnionych gazami zgęszczonymi nie wolno rzucać i takowe nie powinny być wystawiane na działanie promieni słonecznych. ani na ciepło pieca.

4. Do przewożenia używać należy wozów krytych; w wozach otwartych wolno ładować tylko wtedy, jeżeli oddano do przewozu w wozach osłoniętych oponami, urządzonej umyślnie do transportowania gościńcami.

XLVI.

Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i wozami otwartymi. W miesiącach kwietniu aż do października włącznie posyłki takie opatrywać ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w skrzyniach drewnianych.“

XLVII.

Trójchlorek fosforu, tlenochlorek fosforu i chlorek acetylowy przewozić wolno tylko: albo

1. w naczyniach ołowianych lub miedzianych, całkiem szczelnych i dobrem zamknięciem opatrzonych

albo

2. w naczyniach szklanych; w tym jednak przypadku z zachowaniem następujących przepisów:

- a) do przewożenia uzywać wolno tylko flasz szklanych z grubemi ścianami, zamkniętych korkami szklanemi dobrze doszlifowanemi. Korki szklane oblać należy parafiną a dla zabezpieczenia tego okitowania owinać potrzeba korek flaszki osłoną z papieru pergaminowego, i takową na szyjce flaszki obwiązać;
- b) flasze szklane, jeżeli zawierają w sobie więcej niż 2 kilogramy, zapakować należy w naczyniach metalowych, uchami opatrzonych, w nich zaś tak ustawić, żeby od ścian oddalone były na 30 milimetrów; przetwory poutykać należy całkowicie ziemią wymoczkową wysuszoną w taki sposób, żeby flasze nie mogły się bynajmniej poruszać;
- c) flasze szklane zawierające w sobie aż do 2 kilogramów, przyjmowane będą do przewiezienia także w grubych skrzyniach drewnianych, opatrzonych uchami i podzielonych ścianami wewnętrznymi na tyle przegród, ile flaszek się posyła. W jednej skrzyni nie wolno pakować więcej jak cztery flaszki. W skrzyniach ustawać należy flaszki tak, żeby od ścian oddalone były o 30 milimetrów; przetwory poutykać należy całkowicie ziemią wymoczkową wysuszoną w taki sposób, żeby flasze nie mogły się bynajmniej poruszać;
- d) na wiekach naczyń pod b i c wzmiarkowych, podać należy co zawierają i narysować sygnum szkła.

XLVIII.

Pięciochlorek fosforu (Phosphorsuperchlorid) podlega przepisom podanym pod Nr. XLVII o tyle, że opakowanie pod 2 b przepisane, potrzebne jest dopiero wtedy, gdy flaszki zawierają w sobie więcej niż 5 kilogramów. Gdy flaszki zawierają w sobie aż do 5 kilogramów, dostatecznym jest opakowanie przepisane pod 2 c.

XLIX.

Nadtlenek wodu (Wasserstoffsuperoxyd) oddawać należy w naczyniach nie wstrzymujących przystępu powietrza, przewozi się zaś go tylko wagonami krytemi lub otwartemi pod zamknięciem oponowem.

Jeżeli płyn ten posyła się w baniach, flaszach lub kamionkach, naczynia powinny być dobrze zapakowane i zamknięte w osobnych mocnych skrzyniach lub koszach uchami opatrzonych.

L.

Przetwory otrzymane z olejku terpentynowego i spirytusu lub spirytusu i żywicy jak lakiery spirytusowe i suszace podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli przetwory te przesypane są w baniach, butlach lub kamionkach, naczynia powinny być szczelnie zamknięte, dobrze opakowane i zamknięte w osobnych naczyniach, opatrzonych mocnemi przyrządami do wygodnego noszenia lub w koszach plecionych.

Jeżeli się posyła w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumowych, naczynia te powinny być całkiem szczelne i opatrzone dobremi zamknięciami.

2. Przetwory cuchnące z olejku terpentynowego i żywicy wolno przewozić tylko otwartemi wozami.

3. Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXV.

LII.

Papier napojony tłuszczem lub oliwą, tudzież tutki z takiego papieru przewożone będą wagonami krytemi lub otwartemi pod zamknięciem oponowem.

LIII.

Gnój stajenny, jakoteż inne ekskrementa i materyaly wychodkowe, przewożone będą tylko całemi wagonami i przyjmowane być mogą pod następującemi dalszemi warunkami:

1. Naładowanie i wyładowanie uskutecznić ma posyłający i odbierający, do których też należy wyczyszczenie za każdym razem miejsc do ladowania podług rozporządzenia zarządu

2. Gnój stajenny suchy przewożony będzie nicopakowany otwartemi wagonami pod okryciem oponowem, którego dostarczyć ma posyłający.

3. Inne ekskrementa i materyaly wychodkowe, jeżeli niema osobnych urządzeń do ich przewozu, przewożone być mogą tylko w grubych naczyniach, szczelnie zamkniętych i otwartemi wagonami. W każdym razie użyć należy środków zapobiegających ile możliwości wyciekaniu masy i płynu i rozszerzaniu się smrodu. Na tę ostatnią okoliczność należy mieć względ także przy ladowaniu i wyładowywaniu.

4. Razem z innemi towarami ładować nie można.

5. Kolej żelazna żądać może, aby przewozowe opłacono z góry przy oddaniu.

6. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciążą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

7. Transporty te podlegają zresztą przepisom policyjnym w każdym państwie obowiązującym.

LIII.

Żołądki cielęce świeże przyjmowane będą do przewozu tylko w naczyniach nie przepuszczających wody i pod następującymi warunkami:

1. Żołądki powinny być oczyszczone z wszelkich pozostałości pokarmu i nasolone w taki sposób, żeby na każdy żołądek wypadało najmniej 15 aż do 20 gramów soli kuchennej.

2. Przy pakowaniu trzeba na dno naczynia i na najwyższą warstwę żołądków nasypać tyle soli, żeby obie warstwy miały mniej więcej po 1 centymetrze grubości.

3. W liście przewozowym posyłający winien potwierdzić, że przepisy 1 i 2 są zachowane.

4. Kolej żelazna może żądać, żeby przewoźne zapłacono przy oddaniu.

5. Koszta odwietrzenia, jeżeli jest potrzebne, ponosi posyłający lub odbiorca.

które według cyfry 4 tego paragrafu są od przewozu wyłączone, albo przyjęcie warunków lżejszych od tych, które w załączce 1 są przepisane, może być postanowione dla obrotu między dwoma lub więcej państwami kontraktującymi, albo:

1. drogą układu zawartego przez Rządy państw interesowanych, albo

2. na mocy postanowień taryfowych interesowanych kolei żelaznych, pod tym warunkiem,

a) że według regulaminów wewnętrznych przewóz przedmiotów rzeczonych lub warunki pod tym względem projektowane są możliwe, i

b) że wszystkie właściwe Władze nadzorcze zatwierdzą owe postanowienia taryfowe, które kolej do tego upoważnione mają wydać.

Przepisy powyższe nabywają mocy obowiązujące od dnia 1. marca 1894.

Wurmbrand r. w.

Postanowienie końcowe.

Na zasadzie ostatniego ustępu § 1go postanowień wykonawczych, przewóz warunkowy towarów,